

Sygn. akt *VI RCa 141/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del. do SO Jolanta Dzitowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. K.**

przeciwko **J. K.**

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie

z dnia 3 kwietnia 2014 roku

sygn. akt III RC 378/13

I. Apelację oddala.

II. Przyznaje adwokatowi T. J. wynagrodzenie ze Skarbu Państwa w kwocie 300 złotych powiększone o podatek VAT, za pomoc prawną świadczoną pozwanej z urzędu.

III. Odstępuje od obciążania powoda kosztami za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 141/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szczytnie wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2014 roku w sprawie III RC 378/13 oddalił powództwo K. K. przeciwko J. K. o obniżenie alimentów.

W uzasadnieniu podał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż sytuacja materialna powoda nie jest na tyle zła, jak stara się ją przedstawić powód, a przede wszystkim jest zdecydowanie korzystniejsza od sytuacji, w jakiej znajduje się obecnie pozwana. W ocenie Sądu fakt, że dochody powoda zmniejszyły o 25% nie jest wystarczającą podstawą do uwzględnienia powództwa, tym bardziej jeśli się uwzględni, że są w dalszym ciągu są one wyższe od tych, jakimi dysponował w 2003 roku, kiedy to ustalono wysokość jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej. Sąd Rejonowy wskazał przy tym na dysproporcję w uzyskiwanych przez strony dochodach. Podkreślił, że pozwana poza uzyskiwanymi od powoda alimentami, utrzymuje się jedynie ze świadczenia w wysokości 292 złotych.

Nadto podniesiono okoliczność pogorszenia stanu zdrowia pozwanej, która ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i jest całkowicie niezdolna do pracy.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, żądając zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa poprzez obniżenie alimentów do kwoty po 50 złotych miesięcznie, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazał na swój zły stan zdrowia, spowodowany problemami z krążeniem. Podkreślił, że aktualnie pobiera świadczenie rehabilitacyjne stanowiące równowartość 75 % dotychczasowego wynagrodzenia. Podniósł nadto, że znacznie wzrosły jego potrzeby. Zaakcentował stan zdrowia obecnej żony, który uniemożliwia jej podjęcie zatrudnienia, przez co nie partycypuje w kosztach utrzymania gospodarstwa domowego. Powód podał, że ponosi w całości koszty utrzymania gospodarstwa domowego i z uzyskiwanego przez siebie dochodu nie jest w stanie łożyć na utrzymanie pozwanej, dotychczasowej kwoty. Jednocześnie zaznaczył, że sytuacja materialna pozwanej uległa znaczącej poprawie, gdyż zamieszkuje jedynie z dorosłym synem i jego rodziną, przez co nie ponosi żadnych wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania.

Pozwana w odpowiedzi na apelację powoda wniosła o jej oddalenie, argumentując to trafnością rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd Rejonowy.

Podniosła, że żyje na pograniczu minimum socjalnego, zaś dotychczasowe alimenty pokrywają jedynie w części jej potrzeby.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia.

Zgodnie treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast w art. 135 § 1 k.r.o. ustawodawca wskazał zasadnicze przesłanki, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a jeżeli obowiązek ten ma charakter świadczenia pieniężnego – jego wysokość. Pierwszą przesłankę stanowią usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zaś drugą pozytywną przesłankę wpływającą na zakres świadczeń alimentacyjnych stanowią majątkowe możliwości zobowiązanego. Określenie takich możliwości wymaga ustalenia wysokości comiesięcznych dochodów, np. z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że w sytuacji stron nie doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby, jak tego żąda powód, obniżenia wysokości jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej, do kwoty po 50 złotych miesięcznie. W ślad za Sądem Rejonowym podkreślić należy, że pomiędzy stronami istnieje znaczna dysproporcja w wysokości uzyskiwanego dochodu. Bezsprzeczne jest, że powód utrzymuje się ze świadczenia rentowego w wysokości około 1700 złotych miesięcznie. Pozwana natomiast uzyskuje jedynie zasiłek z pomocy społecznej w wysokości 292 złotych. Sąd Okręgowy miał na uwadze podnoszony przez obie strony ich stan zdrowia, który ogranicza możliwość zarobkowania u powoda, czy też praktycznie czyni go niemożliwym w przypadku pozwanej. Powyższe okoliczności czynią zasadnym utrzymanie wysokości obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie. Podnoszony przez powoda fakt pogorszenia jego sytuacji życiowej, spowodowany m.in. złym stanem zdrowia jego obecnej żony i niemożnością podjęcia przez nią zatrudnienia, nie może mieć wpływu na uwzględnienie jego żądania. W ocenie Sądu, uwzględnienie powództwa, tj. obniżenie wysokości alimentów do kwoty po 50 złotych spowodowałoby, że pozwana dysponowałaby jedynie symboliczną kwotą, która w żadnym wypadku nie byłaby adekwatna do realizacji jej usprawiedliwionych potrzeb.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację powoda (punkt I wyroku).

Orzeczenie w punkcie II oparto o dyspozycję § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W punkcie III wyroku orzeczono na podstawie art. 102 kpc.